

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14073/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вукојица Секулић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 105/23 од 15.03.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 105/23 од 15.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 105/23 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину – Судска јединица у Кладову П 866/22 од 28.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевих болова услед повреде части и угледа исплати 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је за разлику од досуђеног до траженог износа од 70.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 60.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 105/23 од 15.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Одлуке у парници са тужбеним захтевом као што је овде зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Предмет тужбеног захтева је накнада нематеријалне штете у виду претрпљених душевних болова због повреде части и угледа која је тужиоцу причињена од стране тужене. Према утврђеном чињеничном стању, дана 15.05.2021. године у 14,00 часова, тужена је извршила ремећење јавног реда и мира тако што је у пријемном ходнику Полицијске станице у Кладову (где тужилац ради као ...) полицијским службеницима Полицијске станице у Кладову, међу којима је био и тужилац, у вршењу службене дужности повишеним тоном упутила увредљиве речи: „Ви сте сви криминалци! Сви сте ви корумпирани и потплаћени! Знамо ми све вас и зато вам не верујемо ништа, јер сте сви ви криминалци, нећемо вама овде ништа да кажемо!“, због чега је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Неготину – Одљење суда у Кладову Пр 1071/21 од 01.06.2022. године оглашена одговорном за прекршај из члана 22. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђена на плаћање новчане казне у износу од 50.000,00 динара.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 154. став 1., 155., 158., 177. ставови 2. и 3. и 200. Закона о облигационим односима (ЗОО). Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, следом изнетог прихватањем изузетне дозвољености ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка и правилност утврђеног чињеничног стања због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој парници поднета је 20.09.2022. године ради накнаде нематеријалне штете, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић